

Vejadgang

1. Afskæring af kundekreds/vedligeholdelsesudgifter

U 1974.30 H	Viborg (vejlov § 69, stk. 2, 2. punkt)
U 1988.629 H	Grenåvej

2. Fornøden forbindelse

KFE 1987.107	Sulsted
KFE 1980.171	Hulvej
KFE 1984.134	Gågade

3. Landbrug

KFE 1978.131	Genner
U 1997.1456 Ø	Torvegyden (opsat erstatning)
U 2001.1446 H	Vilstrup

4. Afsides beliggenhed

KFE 1998.271	Alsbro
--------------	--------

5. Vejarbejde

U 1976.86 H	Lyngbyvej
KFE 2000.266	Ullerichs

U 2001.1446 H

KFE 2000.266

Ikke erstatning for landmands omvejskørsel til separat beliggende parcel som følge af en vejomlægning.

Miljøret 3.2 – Statsforfatningsret 31.1 – Veje og vand 1.1.

- ♦ A var indehaver af en landbrugsejendom på ca. 36 ha, der bestod af 6 spredt beliggende parceller, hvoraf 4, inklusiv hovedejendommen med bygninger, lå syd for hovedlandevejen Randers-Grenaa, medens to englodder, heraf en lod på 2,6 ha, der anvendtes til korn og græs, lå nord for hovedlandevejen. I forbindelse med en forlægning af hovedlandevejen syd om Assentoft blev en kommunevej lukket, hvor den krydsede hovedlande-vejen. Dette betød, at A, der hidtil havde benyttet kom-munevejen ved kørsel til englodderne, nu fik en køre-afstand til den største lod på 2,6 ha på 5,4 km mod tidligere 3,2 km. Overtaksationskommissionen tilkend-te A en erstatning på 11.440 kr. ($2.200 \times 2,6 \times 2$ kr.). Højesteret fandt ligesom landsretten ikke grundlag for at tillægge A erstatning, idet der henvises til, at erstat-ning efter vejlovens § 69, stk. 2, forudsætter, at der gennemføres ændring af adgangsforholdene vedrøren-de en ejendom, hvilket der ikke var tale om, hverken med hensyn til hovedejendommen eller med hensyn til englodden, at vejomlægningen ikke indebar et indgreb over for A, der kunne sidestilles med ekspropriation, at der ikke var påvist en fast praksis for erstatning i situa-tioner som den foreliggende, og at naboretlige syns-punkter ikke kunne føre til andet resultat. (Dissens med hensyn til begrundelsen).[1]

Taksationskommissionen for Sjælland m.v.

Kendelse af 4. juni 1999 i sag nr. 5/1999

Anlægsarbejder – erhvervslejemål – driftstab – vejadgang – naboret – fordele – betaling

I forbindelse med anlæg af en metrostation i Frederiksborgga-de fremsatte lejereren af en damekonfektionsforretning krav om erstatning for omsætningsstab i anlægsperioden. Ekspropria-tionskommissionen fandt, at der med det pågældende projekt, hvorefter forretningens direkte adgangsforhold ikke ændre-des, og hvor der stadig ville være mulighed for kørsel til og fra indgangen, fortsat ville være fornøden vejadgang til leje-målet. Den periode på godt 3 år, hvor arbejdspladsen ville være etableret ud for forretningen var langvarig, men arbejdet havde hverken i omfang, varighed eller karakter en så ekstra-ordinær karakter, at det gik væsentligt ud over, hvad man måtte forvente at skulle tåle det pågældende sted. Det måtte endvidere tages i betragtning, at brugeren på længere sigt ville opnå væsentlige fordele ved etableringen af metrosta-tionen tæt ved forretningen. Kommissionen fandt herefter ikke grundlag for at yde brugeren erstatning for omsætnings-tab, men tilkendte 75.000 kr. til en ekstra markedsføringsind-sats under hensyn til, at begnet omkring arbejdspladsen ville medføre, at forretningen ville være »gæmt væk« i en forholds-vis lang periode.

Taksationskommissionen fandt, at der med hensyn til sikring af adgangsforholdene måtte stilles større krav til Ørstedsselskabet end til en vejbeskyttelse og at sådanne krav med den hårdhændede afskæring af forretningens kon-takt med området omkring Nørreport station og den massive afspærring med plankeværk ikke var opfyldt. Kommissionen fandt endvidere, at forretningen som følge af det ekstraordi-nære og langvarige anlægsarbejde påførtes ulemper og gener, som gik langt ud over, hvad man kunne forvente på stedet, og at tålegrænsen derfor var overskredet. Den fandt det endelig ikke godtgjort, at anlægget medførte fordele for forretningen, eller at anlægget var nødvendigt for ejendommen, der allerede nød godt af beliggenheden nær ved det trafikale knudepunkt ved Nørreport station.² Kommissionen tilkendte herefter en erstatning, der med hensyntagen til, at brugeren fortsatte driften af forretningen, i princippet dækkede halvdelen af dennes nettohusleje. For samtlige tab og ulemper i perioden fra sommeren 1998 til den 31. maj 1999 blev straks ydet en skønsmæssig erstatning på 300.000 kr.³ og derefter re fundere-des halvdelen af brugerens nettolejudgifter kvartalsvis bagud og uden renter mod indsendelse af dokumentation for betalin-gen.⁴

4 1997. 1456

KFE 1998.271

Ikke ulempeerstatning for midlertidig afbrydelse af offentlig vej mellem samdrevene selvstændige landbrugsejendomme med omvejskørsel til følge.

Erstatning uden for kontraktforhold 142.1 – Landbrug m.v. 1 – Statsforfatningsret 31.3 – Veje og vand 1.1.

♦ Ejer E af landbrugsejendom L samdrev L med to andre ejendomme D. L's driftsbygninger lå på den ene side af en jernbane, medens D lå på den modsatte side. Vejforbindelsen førte over en jernbanebro, der var offentlig vej. I forbindelse med elektrificering af jernbanen blev broen midlertidigt fjernet, således at E måtte foretage omvejskørsel. Taksationskommissionen fandt i modsætning til Ekspropriationskommissionen grundlag for at tilkende E en ulempeerstatning for denne omvejskørsel. Landsretten fandt ikke E berettiget til en sådan ulempeerstatning. Det anførtes herved bl.a., at den omstændighed, at E havde valgt at drive flere arealer sammen – også af hensyn til konsekvenserne – ikke fandtes at kunne sidestilles med den ret til erstatning, som er anerkendt i tilfælde, hvor ændrede adgangsforhold medfører, at der opstår driftsulemper for en ejendom ved væsentlig forøgelse af kørselsafstanden fra ejendommens bygninger til afskærne dele eller selvstændigt beliggende lodder af samme ejendom.^[1]

Ø.L.D. 21. august 1997 i 12. afd. nr. B-3378-95 (Kjærsgaard, B.O. Jespersen, M. Lerche).

Trafikministeriet (Km.adv. v/adv. Benedicte Galbo) mod

De Danske Landboforeninger og Dansk Familiebrug som mandatar for gårdejer Hans Jørgen Høj (adv. Mogens Gaarden v/adv. Kenneth Hedegaard, København).

Taksationskommissionen for Fyn og sydlige Jylland

Kendelse af 20. februar 1997 i sag nr. 19/1996

Vejadgang – nedlægning af banecoverkørsel – ejendomsforringelse

Et parcelhus i landzone fik i forbindelse med nedlægning af en banecoverkørsel vejadgang ad en ny privat fællesvej, hvorved afstanden til offentlig vej forøgedes fra ca. 300 m til ca. 700 m. Ejeren fremsatte krav om principalt, at DSB tilpligedes at overtage ejendommen i sin helhed, subsidiært at der tilkendtes en erstatning på 150.000 kr. svarende til værdiforringelsen ifølge en fremlagt mæglererklæring, idet han bl.a. nærmere gjorde gældende, at vejlovens § 69 ikke fandt anvendelse i den foreliggende situation. De fremsatte krav blev ikke taget til følge. Ekspropriationskommissionen lagde til grund, at vejlovens § 69 var udtryk for et almindeligt princip og at der med den nye vejadgang, der var teknisk egnet til den trafik, som var nødvendig for at udnytte ejendommen, var skabt fornøden forbindelse til offentlig vej. Taksationskommissionen var enig i, at den nyanlagte private fællesvej kvalitativt havde skabt fornøden vejforbindelse, men fandt at de ændrede adgangsforhold ikke havde medført nogen værdiforringelse af ejendom. Den fandt herefter ikke grundlag for i denne sag at tage stilling til, om vejlovens § 69 kunne bringes i anvendelse ved lukning af banecoverkørsler.¹